

عنوان مقاله:

ساماندهی سکونتگاه های غیررسمی با بکارگیری رهیافت توانمندسازی (مطالعه موردی: شهرک شهید باهنر مشهد)

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

فرزانه مرادی - کارشناس ارشد دانشگاه یزد، یزد

خلاصه مقاله:

سکونتگاه های غیر رسمی در ایران همانند بسیاری از کشورهای در حال توسعه نتیجه روند رو به رشد نابرابری های فضایی در شهرهاست. مناطق حاشیه نشین، بخش های فراموش شده ای از شهر هستند که کیفیت سکونت در آنجا به شدت پایین و نامناسب است. اغلب این سکونتگاه ها بر روی اراضی حاشیه ای شهرکه ارزش پایینی دارند واقع شده اند. اگر چه حاشیه نشینان در قلمرو زندگی اقتصادی- اجتماعی شهرها به سر میبرند ولی به عنوان شهروندان رسمی در جامعه پذیرفته نمی شوند. مشهد با جمعیتی حدود ۲/۷ میلیون نفر در سال ۱۳۹۰، پس از تهران بزرگترین کلان شهر کشور و مقصد نهایی مهاجرت های شرق کشور و یا حتی کل کشور است که باعث شکل گیری سکونتگاه های غیررسمی با وسعت ۲۰۰ کیلومتر مربع و جمعیت بیش از ۷۰ هزار نفری شده است. شهرک شهید باهنر از جمله سکونتگاه های غیر رسمی و ناپایدار در حاشیه شهر مشهد می باشد که در جنوب شرقی این شهر، با جمعیتی حدود ۳۵۰۰۰ هزار نفر که با وجود قرار گرفتن در محدوده شهری از نظر شاخصهای کالبدی، اجتماعی، و اقتصادی در وضعیت نامناسبی قرار دارد. هدف اصلی این پژوهش ارائه راهبردهای توانمند سازی در سامان دهی سکونتگاه های غیر رسمی (شهرک شهید باهنر مشهد) است. شناسایی نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید حاشیه نشینان برای دستیابی به راهبردهای توانمند سازی آنان بسیار موثر است. روش پژوهش توصیفی- تحلیلی و با استفاده از تکنیک SWOT است. نتایج نشان می دهد که با توجه به نقاط قوت و ضعف فهرست شده دیدگاه توانمند سازی مناسب ترین راه حل در سامان دهی حاشیه نشینی است و می تواند تا حدودیاز مسائل بکاهد، چرا که امروزه سیاست تخریب و تخلیه جوابگو نمی باشد و در کنار ارتقای کالبدی به جنبه های انسانی سکونتگاه های نامتعارف نیز باید توجه خاصی شود.

کلمات کلیدی:

اسکان غیر رسمی، توانمند سازی، تکنیک SWOT، شهرک شهید باهنر مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1375956>

